

عنوان مقاله:

دو گونه فلسفه ورزشی در نسبت با گذشته ی فلسفه

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 12، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

مهدی گل پرور روزبهانی - استادیار فلسفه، دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)،

خلاصه مقاله:

روش پژوهش فلسفی را می توان به انحاء گوناگونی طبقه بندی کرد. حسب چگونگی رابطه با گذشته عرصه فلسفه، این مقاله دو سبک فلسفه ورزشی را از یکدیگر متمایز می سازد: «روزآمد» و «تاریخی». وفاداران به سبک فلسفه ورزشی روزآمد، عمل حرفه ای خود را مستقل از تاریخ فلسفه دانسته و برای مواجهه با چالش های فکری امروزی تنها بر خردورزی حال محور خویش اتکا می نمایند. فلسفه تحلیلی در دوران معاصر نمونه ممثل این رویکرد است که بسیاری از پیشگامان آن، تاریخ فلسفه را به دیده حقارت می نگرند. پایبندان به سبک فلسفه ورزشی تاریخی، در مقابل، برای نیل به حقیقت به گذشته فلسفه رجوع نموده و فلسفه ی خود را در دادوستد فکری با آن شکل می دهند. تحقق این سبک را می توان میان فیلسوفان اسلامی رهگیری کرد که خود را نوعا در امتداد عقبه ای از اندیشمندان گذشته می شناسانند. سبک اتخاذشده از سوی وفاداران به هریک از این دو اسلوب اثرات تعیین کننده ای بر نحوه آموزش و آموختن، شیوه و حتی ادبیات نگارش و همچنین تاریخ نگاری فلسفه توسط آنان دارد. این مقاله به مشخصه یابی هریک از دو سبک یادشده و برشمردن استلزامات آنها پرداخته و در پایان آن دو را در هم سنجی با یکدیگر قرار می دهد.

کلمات کلیدی:

تاریخ فلسفه، فلسفه تحلیلی، فلسفه اسلامی، فلسفه شناسی، فلسفه ورزشی روزآمد، فلسفه ورزشی تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1420217>

